Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

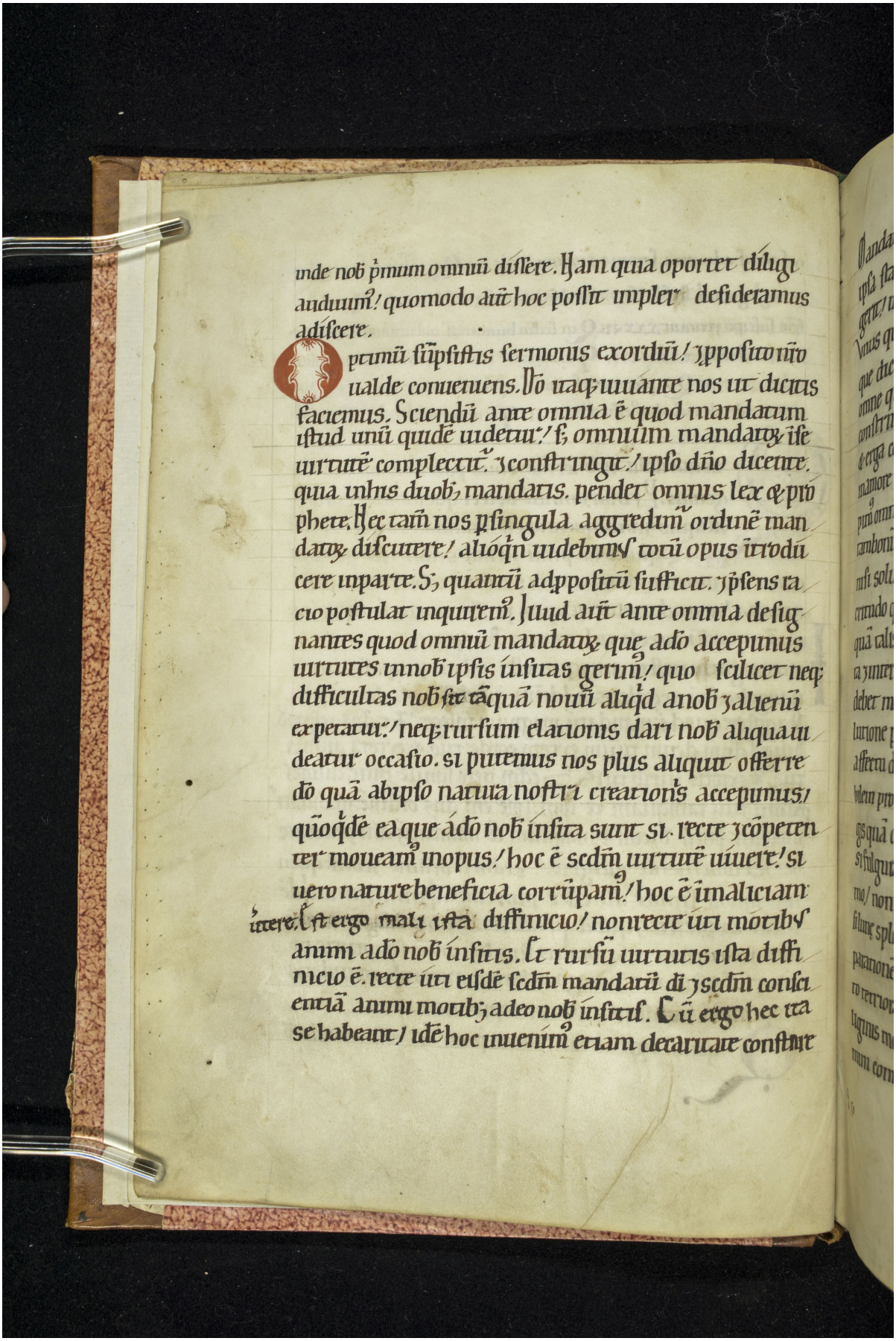

unde nob̃ p̃mum omnũ dísere. Jam quia oportet díligi
auduum?/ quomodo aũt hoc possit impler desideramus
adíscere.

Primũ sũpsistis sermonis exordiũ/ ꝛpposito nõ
ualde conueniens. Nõ itaq; uiuante nos ut ducitis
faciemus. Sciendũ ante omnia ẽ quod mandatum
istud unũ quidẽ uidetur/ ſ; omnium mandatorũ ise
uirtutẽ complectit. ꝛconstringit/ ipso dño dicente.
quia uiris duob; mandatis. pendet omnis lex & pro
phete. Hec tamẽ nos ꝓsingula aggredum̃ ordinẽ man
datorũ discutere/ aliq̃n uidebimus totũ opus introdu
cere inparte. S; quantũ adppositũ sufficit. ꝛpsens ra
cio postulat inquirem̃. Illud aũt ante omnia desig
nantes quod omnũ mandatorũ que ado accepimus
uirtutes unnob̃ ipsis insitas gerim̃/ quo scilicet neq;
difficultas nob̃ sit tãquã nouũ aliq̃d anob̃ ꝛalienũ
expetatur/ neq; rursum elationis dari nob̃ aliqua ui
deatur occasio. si putemus nos plus aliquid offerre
do quã abipso natura nostri creationis accepimus/
quõq̃dẽ eaque ado nob̃ insita sunt si. recte ꝛcõpeten
ter moueam̃ inopus/ hoc ẽ secdm̃ uirtutẽ uiuere/ si
uero nature beneficia corrũpam̃/ hoc ẽ imaliciam
uertere. Est ergo mali ista diffinicio/ non recte uti moribus
animi ado nob̃ insitis. Et rursũ uirtutis ista diffi
nicio ẽ. recte uti eisdẽ secdm̃ mandatũ di ꝛsecdm̃ consci
entiã animi morib; adeo nob̃ insitis. Cũ ergo hec ita
se habeant/ idẽ hoc inuenim̃ etiam decaritate constare